

[Jørgen Jensen.]

lingsforslag til lov, et mæglingsforslag, som bar præg af sidste augustforlig, hvor man havde lagt en meget snæver ramme for arbejderklassen, og hvor man havde forhindret arbejderne i at få de indrømmelser, som var nødvendige over for den udvikling, der havde været økonomisk herhjemme. Derfor kunne det være fristende med formandens tilladelse at citere, hvad de fleste af de overenskomster indledes med, som dette høje ting har påtvunget fagbevægelsens medlemmer. Det, der står, det er:

»Så længe denne overenskomst står ved magt, må ingen af de undertegnede organisationer eller disses medlemmer – hverken enkeltvis eller flere i forening – forsøge på med noget middel, åbent eller skjult, at modarbejde dens bestemmelser eller fremtvinge nogen forandring deri.«

Det er klart, at det er først og fremmest vendt mod arbejderklassen, for at den ikke skal aktionere for at tilkæmpe sig større indrømmelser, men det burde også være vendt mod dem, som har ansvar for denne overenskomst. Grundlaget for disse overenskomster er ændret ved den devaluering, som er gennemført, og trusler om momsforhøjelse og afgiftslove vil yderligere forringe grundlaget for disse overenskomster. Derfor ville det være rimeligt, om man støttede det forslag, som er lagt frem af hr. Wilhjelms, om, at man nu i hvert fald udbetalte de to portioners dyrtidstillæg, der er forfaldet efter pristalsberegningen. Men det betyder ikke, at dette ville være tilfredsstillende for arbejderklassen, eller at arbejderne hermed kunne slå sig til tåls med, at de så havde fået dækning for prisstigningerne. Enhver ved, at dette ikke er rigtigt.

Vi ved, at pristallet også er blevet forringet derved, at man i 1975 førte det tilbage til en nulstilling. Hvis man ikke havde gjort det, ville arbejderne her pr. 1. september ikke have skullet have 2 portioners dyrtidstillæg, men 3 portioner. Pristallet er steget efter det gamle reguleringsstal fra 165,6 i juli 1976 til 180,7, altså 15,1 points. Det vil sige, at der var 3 portioner tilbage, som vi skulle have haft her 1. september. Alle ved, at kravet fra arbejdspladser og fagforeninger var 1 kr. 5 øre pr. portion. Det betyder reelt, at arbejderne har et tilgodehavende på 2 kr. 55 øre. Og så er der ikke taget hensyn til de afgiftsforhøjelser, vi fik i slutningen af sidste år. Der er heller ikke taget hensyn til

de afgiftsforhøjelser, som vil komme, hvis regeringen fører sine forslag igennem. Derfor er det rimeligt, at arbejderklassen siger: ud over at vi må have de to portioner, så er det nødvendigt at rejse lønkrav på arbejdspladserne og – ligesom regeringen har gjort det ved den overenskomst, man selv har påtvunget arbejderne – sprænge det fundament, der er for den, den økonomiske ramme, der er. Det er nødvendigt.

Hr. Auken talte om, at de arbejdsløse havde store forventninger til denne samling. Det var forventninger om, at der kom beskæftigelsesarbejder i gang. Andre har talt om, hvor lidt der ville komme ud af den beskæftigelsesplan, som regeringen først lagde frem, og som man er begyndt at trække sig tilbage fra. Men der er jo også andre arbejdsløse, der havde forventninger, nemlig de langvarigt arbejdsløse. Efter regeringens egne tal er der ca. 20.000, som går og frygter, at de falder for 26 ugers reglen. Her er et talende eksempel på, at det ikke alene er de borgerlige partier, der har et ansvar. Kommunisterne havde fremlagt et forslag i 3 punkter, ikke så vidtgående, som vi gerne ville have det, men hvor vi ganske enkelt sagde, at så længe arbejdsløshedsprocenten er så høj, så må man dispensere fra visse regler. For det første sagde vi, at når man havde en arbejdsløshedsprocent på over 3, så måtte man sikre, at ingen faldt for 26 ugers reglen. Vi sagde endvidere, at der måtte gives mulighed for, at de langvarigt ledige kunne få kompetencegivende uddannelser, og vi sagde til sidst, det var rimeligt, at arbejdere over 60 år kunne fortsætte med at få understøttelse uden at gå til kontrol og anvisning af arbejde. Det var rimelige krav, som også er formuleret i fagbevægelsen. Men hvad gjorde socialdemokratiet i arbejdsmarkedsudvalget? Ja, de forbrødrede sig med de borgerlige partier og forhindrede, at dette forslag kom til behandling her i salen. Det var nogle af de forventninger, som de arbejdsløse havde, og som regeringen og socialdemokratiet forhindrede blev behandlet her i salen.

Derfor må vi understrege, at det er nødvendigt med en større aktivitet ude omkring, men det er også nødvendigt med en ændret stilling hos socialdemokratiet, hvis vi skal dæmme op mod de borgerliges angreb, og hvis vi skal sikre, at man lever op til de store forventninger, som hr. Auken rigtigt sagde der var mange der havde til dette ting.